

ת"פ 44181/01/17 - מדינת ישראל נגד אלבטינה גריפולינה מ.א, אשרף חטיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 44181-01-17 מדינת ישראל נ' גריפולינה (עציר)
ואח'

כבוד השופטת רונית בש
בפני

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. אלבטינה גריפולינה מ.א (עצירה)
2. אשרף חטיב (עציר)

גזר דין

1. ביום 19.9.17 הורשע כל אחד מהנאשמים, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים).

כתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום)

2. נאשמת 1 היא אזרחית זרה והיא בת זוגו של נאשם 2. השניים מתגוררים יחד בדירה שנמצאת בקומה האחרונה מצד שמאל, בבניין ברחוב ברזילי 1, כניסה א', בחיפה (להלן: דירת הנאשמים או הדירה). יסמין מרעי היא שכנתם של הנאשמים, והיא מתגוררת בדירה שנמצאת אל מול דירת הנאשמים. ביום 5.1.17 בשעה 15:15 הגיעו השוטרים- אלירן מנצור, מורן חורש, חן מלכא, ציון לוי, אבי עמר, דמיר קושניר ואור ברקוביץ (להלן: השוטרים), לדירת הנאשמים על מנת לבצע בה חיפוש. חן מלכא ואלירן מנצור הגיעו לדלת הכניסה של הדירה, ודפקו על הדלת מספר פעמים. מעבר לדלת נשמעה נאשמת 1 מקללת בשפה הערבית והרוסית, ובתגובה ביקש חן מלכא בשפה הערבית והאנגלית לפתוח את הדלת.

3. משלא נענתה בקשתו של חן לפתוח את דלת הדירה, פרצו השוטרים את הדלת באמצעות פטיש ונכנסו לדירה. בעקבות פריצת דלת דירת הנאשמים, יצאה יסמין מדירתה. בדירת הנאשמים מצאו השוטרים את נאשמת 1 כשהיא בערום חלקי. אי לכך, יצאו השוטרים מהדירה, וביקשו מיסמין לגשת לנאשמת 1 ולבקש ממנה להתלבש על מנת שהשוטרים יבצעו חיפוש בדירה. יסמין נכנסה לחדר השינה בדירת הנאשמים, שם שהתה נאשמת 1. במהלך שהותן של השתיים הוציאה נאשמת 1 מארון בגדים בדירת הנאשמים שקית ניילון אותה החזיקה נאשמת 1 בדירה ובתוכה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 40.15 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 54.97 גרם, זאת שלא לצריכה עצמית, ללא רשות על פי דין וללא רישיון מאת המנהל (להלן: חבילת הסמים הראשונה). מיד לאחר מכן, הכניסה נאשמת 1 את חבילת הסמים הראשונה לתוך מכנסייה של יסמין, אשר יצאה מדירת הנאשמים, נכנסה לדירתה, ושם מסרה את חבילת הסמים

הראשונה לידי השוטר אלירן.

4. בחיפוש בחדר השינה בדירת הנאשמים מצא השוטר מורן חורש (להלן: השוטר מורן) ארנק ירוק, אותו החזיק נאשם 2, ובתוכו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.03 גרם, שלא לצריכה עצמית, ללא רשות על פי דין וללא רישיון מאת המנהל. כמו כן, מצא השוטר מורן בחדר השינה כוס מקרטון, אותה החזיק נאשם 2, ובתוכה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.23 גרם, וזאת שלא לצריכה עצמית, ללא רשות על פי דין וללא רישיון מאת המנהל. בהמשך, מצא השוטר מורן בחיפוש במקפאי, הנמצא במטבח דירת הנאשמים, קופסת סיגריות אותה החזיק נאשם 2, ובתוכה סם מסוג קוקאין במשקל 21.751 גרם, וזאת שלא לצריכה עצמית, ללא רשות על פי דין וללא רישיון מאת המנהל.

5. במעשיה, כאמור לעיל, החזיקה נאשמת 1 סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 40.15 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 54.97 גרם, שלא לצריכה עצמית, ללא רשות על פי דין וללא רישיון מאת המנהל.

6. במעשיו כאמור לעיל, החזיק נאשם 2, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 21.751 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 3.26 גרם, שלא לצריכה עצמית, ללא רשות על פי דין וללא רישיון מאת המנהל.

טיעוני המאשימה לעונש

7. ב"כ המאשימה הגיש בדיון בפניי את גיליון המרשם הפלילי של נאשם 2 (ט/1) ממנו עולה, כי לחובתו 4 הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות שעניינן- גניבה, אלימות, שוד בנסיבות מחמירות, מין, הפרת הוראה חוקית וסמים. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה את פסק הדין מיום 27.6.17 (הכרעת הדין וגזר הדין) שניתן נגד נאשם 2 בת"פ 47316-03-17 בבית משפט השלום בחיפה (ט/2), ובמסגרתו הורשע נאשם 2 בעבירות של החזקת סם ומכירת סם מסוג חשיש במשקל 19.2 גרם, ונדון בגין כך לעונש של מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים ועשרה ימים. בנקודה זו עתר ב"כ המאשימה שלא לנכות בתיק זה את תקופת המאסר הנ"ל מתקופת המאסר שתושט על הנאשם בגזר הדין. באשר לנאשמת 1 צוין כי עברה הפלילי נקי, אולם אין אינדיקציה לעניין עברה הפלילי במדינת מוצאה.

8. ב"כ המאשימה הוסיף וציין, כי נאשמת 1 נעצרה ביום 5.1.17 ושחררה ביום 10.1.17 למעצר בית בתנאים מגבילים. ביום 15.8.17 נתפסה נאשמת 1 מפרה את תנאי השחרור והיא נעצרה עד לתום ההליכים בעניינה. נאשם 2 עצור בגין תיק זה מיום 8.1.17 ועד כה.

9. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום, תוך שהדגיש, כי לא בכדי קבע המחוקק עונש מקסימלי של 20 שנות מאסר בצידה של העבירה בה הורשעו הנאשמים. המאשימה ביקשה לייחס חומרה יתרה לעובדה שבידי נאשמת 1 נתפסה כמות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 40.15 גרם לצד סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 54.97 גרם. בידי נאשם 2 נתפס, כאמור, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 21.75 גרם, לצד סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.26 גרם. בנקודה זו הדגיש ב"כ המאשימה כי סם הקוקאין שנתפס אצל נאשם 2, הוא אחד מהסמים הקשים ביותר, בהינתן הנזקים האדירים הנגרמים לאלו הצורכים אותו, וכך גם סם ההרואין בו החזיקה נאשמת 1 המכונה בפסיקה "סם המוות".

10. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו בכתב (3/ט) למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של החזקת סמים מסוג הרואין וקוקאין ובעבירה של החזקת סם מסוג חשיש, תוך שטען כי גם הפצת סמים קלים, כדוגמת חשיש, גורמת לנזק בלתי מבוטל ומובילה, לא אחת, לשימוש ב"סמים קשים". בסיכומו של דבר, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה בה הורשעה נאשמת 1 נע בין 4 לבין 6 שנות מאסר בפועל, זאת בצד עונשים נלווים בדמות מאסר על תנאי, קנס כספי וכן עונש של פסילת רישיון נהיגה. באשר לנאשם 2, המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין שנתיים ל- 4 שנות מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה, קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה.

טיעוני נאשמת 1 (להלן: הנאשמת) לעונש

11. ב"כ הנאשמת הגיש צילום של מסמך בשפה הרוסית כשבצדו תרגומו של אותו מסמך (נ/ע1). מדובר במסמך שנערך, לכאורה, ע"י משרד הפנים של רוסיה, וממנו עולה כי עברה הפלילי של הנאשמת נקי. ב"כ הנאשמת ציין, כי מהמסמך הנ"ל עולה, אומנם, כי בשנת 2007 נפתח נגד הנאשמת תיק פלילי. אולם, תיק זה נסגר ולפיכך עברה הפלילי של הנאשמת נקי.

12. עוד ציין ב"כ הנאשמת את תיקונו של כתב האישום, לטובת הנאשמים, באופן המשקף את הפן הראייתי שנפרס בפני בית המשפט במסגרת שמיעת הראיות. בנקודה זו הדגיש ב"כ הנאשמת את הודאתה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקונו של כתב האישום, דבר שחסך זמן שיפוטי, בהינתן העובדה שטרם העידו כל העדים בתיק זה.

13. ב"כ הנאשמת התייחס להיותה של הנאשמת תושבת זרה שאינה דוברת את השפה העברית או הערבית, דבר שהשליך, לטענתו, על התנהלותה של הנאשמת במהלך האירוע מושא כתב האישום, באופן שהקשה עליה לתקשר עם השוטרים. ב"כ הנאשמת ביקש ליתן את הדעת לכך שהשמת הנאשמת מאחורי סורג ובריה, תקשה עליה יותר מאשר על כל עצור אחר, זאת נוכח היותה ללא רשת של תמיכה בסיסית במדינת ישראל. ב"כ הנאשמת הדגיש את חוסר האונים בו הייתה נתונה הנאשמת גם עובר למעצרה, בהיותה זרה ובודדה במדינה, וכן ביקש לזקוף לטובתה את העובדה שכיום היא עומדת לראשונה בחייה אל מול מערכת של אכיפת חוק. עוד ציין ב"כ הנאשמת, כי הנאשמת ילידת 1990 ולה בת קטנה בת 6, המתגוררת בארץ מוצאה. נטען כי הילדה מצפה לחזרתה של אמה, וכי היום היא אינה יכולה לתקשר עמה אף לא בדרך של יצירת קשר באמצעות תקשורת דיגיטאלית. כן נטען כי הנאשמת ניסתה לבנות את חייה במדינה, אולם היא עתידה, בנסיבות שבפנינו, להיות מגורשת.

14. לפיכך, ובהינתן הקשר המיוחד בין הנאשמת לבין בן זוגה (נאשם 2), טען ב"כ הנאשמת כי מתחם העונש ההולם בתיק זה מתחיל, ברף התחתון שלו, בעונש של מאסר בפועל בעבודות שירות. בהינתן ההשפעה הניכרת על הנאשמת כתוצאה מהשמתה מאחורי סורג ובריה, ביקש בא כוחה להשית עליה את המדרג התחתון הנ"ל של מתחם העונש ההולם לו הוא טוען, היינו עונש של מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשמת ביקש שלא להטיל על הנאשמת כל סנקציה כספית בתיק זה, זאת נוכח גירושה הצפוי ועל מנת שלא לפגוע בסיכוייה להשתחרר שחרור מוקדם ממאסר. בנקודה זו ציין ב"כ הנאשמת את תלותה המלאה של הנאשמת, מבחינה כלכלית, בנאשם ובבני משפחתו.

15. ב"כ הנאשמת ביקש שלא לזקוף לחובתה את העובדה שלא ניתן בעניינה תסקיר שירות המבחן, שהרי מדובר באזרחית זרה, ומשכך לא היה בה שירות המבחן בעניינה בהמלצה טיפולית. בנוסף, הגיש ב"כ הנאשמת גזר דין ללמד

על עמדתה העונשית של ההגנה בתיק זה (נ/ע/5), תוך שביקש להסתמך גם על הפסיקה המוגשת לעניין העונש ע"י נאשם 2 ועל טיעוני בא כוחו, שיפורטו להלן.

16. הנאשמת בדבריה בפני בית המשפט, הביעה צער על מעשיה והבהירה כי היא מקבלת אחריות מלאה לביצוע המעשים. בנוסף, ביקשה הנאשמת את רחמיו של בית המשפט, בבואו לגזור את דינה, תוך שהדגישה כי בתה בת ה-6 המתגוררת ברוסיה מאוד מתגעגעת אליה. הנאשמת ביקשה כי בית המשפט ייתן לה ולבעלה (נאשם 2), את האפשרות לנהל אורח חיים נורמטיבי.

טיעוני נאשם 2 (להלן: הנאשם) לעונש

17. ב"כ הנאשם הגיש את טיעוניו לעונש בכתב (נ/ע/2) וכן הוסיף וטען בעל-פה בדיון בפניי. כמו כן, הגיש ב"כ הנאשם מכתב מטעם קצין האסירים בבית המעצר (ימ"ר קישון), המלמד על כך שהנאשם השתתף בשלושת החודשים האחרונים בבית המעצר בפרייקט "הכנה לגמילה", וכן כי הנאשם יוצא לסדנאות שונות, לרבות "סדנת 12 הצעדים" לגמילה מסמים, סדנת כישורי חיים, קבוצת NA וסדנאות לימודיות. הנאשם נמצא, עפ"י המכתב הנ"ל (נ/ע/3), במעקב של עובדת סוציאלית ובשיחות פרטניות, אחת לשבוע בשלושת החודשים האחרונים, עם מדריך הנגמלים.

18. ב"כ הנאשם ביקש שלא ללמוד גזירה שווה מהפסיקה אותה הגיש ב"כ המאשימה, בציינו כי אין הנדון דומה לראייה. ב"כ הנאשם טען, כי לאחר תיקונו של כתב האישום לגבי כמויות הסמים בהן החזיק הנאשם, הרי שמדובר בכמויות סמים, המצויות בסמכותו של בית משפט השלום, ובהתאם לכך יש להקיש, לשיטתו, לעניינו מפסיקתו של בית משפט השלום.

19. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי לא קדם לביצועה תכנון וכי העבירה בוצעה מחוסר שיקול דעת ומבלי שהנאשם הבין את השלכות מעשיו. לעניין הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, ומבלי להקל ראש בחומרתה, טען ב"כ הנאשם כי אמנם מדובר בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, אולם אין אינדיקציה לכך ולא הוכח שהחזקת הסמים שנתפסו בדירתם המשותפת של הנאשמים, נועדה למטרות סחר. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, קשורות, בין היתר, במטעני עבר של הנאשם, באישיותו הבלתי בשלה, ברקע של אלכוהול וסמים ובדימוי עצמי נמוך, כמו גם במיומנויות חברתיות דלות.

20. להמחשת עמדתה העונשית של ההגנה בתיק זה הגיש ב"כ הנאשם אסופת פסיקה (נ/ע/4), תוך שטען כי מדיניות הענישה הנהוגה נעה בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בסיכומו של דבר, סבור ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם עומד על מספר חודשי מאסר שניתן וירוצו בעבודות שירות ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

21. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם הוא אך בן 26, שהה חלק ניכר מחייו במאסר ממושך מאחורי סורג ובריח ובסביבה עבריינית. עם זאת, הדגיש ב"כ הנאשם כי מאז שחרורו ממאסר ניסה הנאשם להשתלב בעבודות סדירות, אולם תאונת דרכים שפגעה בגבו אילצה אותו להפסיק לעבוד, והכאבים העזים מהם סבל דרדרו אותו אל חיק הסמים. עוד ציין ב"כ הנאשם את הסכנה הטמונה, לדידו, בשליחת הנאשם למאסר ממושך מאחורי סורג ובריח, דבר העלול לגדוע את כל סיכויי לשיקום ולהשריש בו נורמות של עבריינות. ב"כ הנאשם

הוסיף וציין את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר ננטש בגיל צעיר ע"י אביו ונאלץ לשוטט ברחובות ולפרנס עצמו בעבודות מזדמנות, עד שבגיל 14 הסתבך בביצוע עבירות שוד ומין. לנאשם לא ניתנה הזדמנות אמיתית לגדול בסביבה ראויה, מה גם שמעורבותו, כאמור בתאונת הדרכים, גרמה להפסקת עבודתו הסדירה והובילה אותו, לגרסת הסנגור, להסתבכות בתיק זה. אמו של הנאשם, שהינה אישה מבוגרת, סמכה על הנאשם כמפרנס, ואילו כיום היא נושאת בעול כלכלי כבד, נוכח העובדה שהיא זו המפקידה כספים לחשבון הקנטינה בשב"ס של שני הנאשמים.

22. נוכח כל האמור לעיל ונוכח מאמצי השיקום שעושה הנאשם, כפי שעולה מהמסמך הנ"ל משב"ס (נ/ע/3), ביקש ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, בצד עונש של מאסר על תנאי. באשר לרכיב הקנס לו עותרת המאשימה בטיעוניה לעונש, ביקש ב"כ הנאשם שלא להיעתר לבקשה זו של המאשימה, תוך שטען כי מעובדות כתב האישום המתוקן לא ניתן ללמוד, כי הנאשם הפיק רווח כלכלי מביצוע העבירות.

23. להלן דבריו של הנאשם בדיון בפניי, אשר נאמרו, כהאי לישנא:

"אני מאוד מבקש סליחה, אני גם מבקש סליחה ממנה (מצביע על הנאשמת 1). אני מבקש שבית המשפט ייתן לנו תקווה, אני יודע שטעיתי וזו לא פעם ראשונה, אבל אני רוצה לתקן את מה שהרסתי, אני רוצה להתחיל דרך חדשה. אני התחלתי כמה טיפולים בבית הסוהר ואני עושה בבית הסוהר כל מה שנדרש ממני. אני מבקש להתחשב במצב שלנו. אין לנו ביקורים תקופה ארוכה ואין מי שידאג לנו".

דיון והכרעה

24. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

25. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של החזקתו שלא לצריכה עצמית של סם מסוכן הוא ביטחון ושלומו של הציבור, שכן הסמים המופצים בחברה, כל שכן סמים "קשים", כדוגמת סם הקוקאין וסם ההרואין, משחיתים כל חלקה טובה ופוגעים בכל אשר נקרה בדרכם. יוטעם בנקודה זו, כי לא בכדי מכונה סם ההרואין "סם המוות הלבן", שכן סם זה זורע זרעי פורענות משחיתים ומביא לעיתים אף לקיפוד חיי המתמכרים לו. כמו כן, אין צורך להכביר במילים באשר לחומרה הנעוצה בהחזקת סם מסוג קוקאין, הידוע אף הוא כסם ממכר וקשה שהשפעותיו על המשתמשים בו הרסניות.

26. להמחשת החומרה בה יש להתייחס לכל חוליה בשרשרת הפצת הסמים, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 2646/15 מדינת ישראל נ' אבו בכר (16.7.15):

"עיון בפסיקת בית משפט זה אכן מעלה כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מעין אלה היא מחמירה, וכי ככלל נטיית בית המשפט היא להשית עונשים משמעותיים על מבצעי עבירות הסמים, לרבות הבלדרים המאפשרים את העברתו של הסם מבעליו לציבור. זאת, תוך מתן משקל מרכזי לחומרתה של העבירה, נוכח פוטנציאל ההרס והנזק הגבוה הגלומים בה, על פני נסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, שכאמור נסוגות הן מפני הנזק הקשה שהשימוש בסם כרוך בו [ראו: ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.5.2015); ע"פ 4203/14 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.5.2015); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.6.2010)]."

27. כן יפים לענייננו הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 5065/17 עבדאל קאדר נ' מדינת ישראל (20.4.16):

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה הטמונה בעבירות סמים גם כאשר הנאשם משמש כבלדר, שכן לשם מיגור נגע הסמים יש לנתק את שרשרת הפצת הסם ולטפל ביד קשה גם בבלדרים, אשר באמצעותם מועבר הסם אל הציבור, המהווים חוליה הכרחית במערכת הפצת הסמים ומשום כך יש לראות גם בהם גורם מהותי באותה מערכת המסבה נזק רב לחברה (ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' אוחיון, [פורסם בנבו] בפסקאות 16-17 (6.9.2009); ע"פ 1674/96 קנטו נ' מדינת ישראל, פ"ד (3), 722, 725 (9.9.1996)). כך בכלל וכך בפרט כאשר מדובר בסמים המוגדרים כסמים "קשים" דוגמת הרואין, שפגיעתם רבה ולגביהם גובר עוד יותר הצורך בהטלת עונשים מרתיעים (עניין אחמד, בפסקה 12)."

28. בנוסף, בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010) נקבע זה מכבר ע"י בית המשפט העליון, כי :

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל לשרת את מטרת הגמול לעבריון על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

29. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין אשוב ואציין, לחובת הנאשמים, כי הנאשמת החזיקה שלא לצריכתה העצמית, בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל 40.15 גרם לצדו של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 54.97 גרם, וכי הנאשם החזיק, שלא לצריכתו העצמית, בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 21.751 גרם, לצדו של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 3.26 גרם. אין צורך להכביר במילים באשר לנזק הצפוי מביצוע העבירה שעניינה, כאמור, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. מדובר בסמים קשים מסוג הרואין וקוקאין, המסבים, כמצוין לעיל, נזקים חמורים למשתמשים בהם ולחברה כולה והם אף עלולים להוביל במקרים רבים למוות. עוד

עמוד 6

אציין, לחומרה, את נסיבות תפיסת הסמים שנתפסו במהלך חיפוש משטרתי בדירת הנאשמים. ודוק, במהלך החיפוש הנ"ל ניצלה הנאשמת את השהות שניתנה לה להתלבש והעבירה ליסמין שקית ניילון ובתוכה הסם הנ"ל מסוג הרואין. כמו כן, במהלך החיפוש הנ"ל מצאו השוטרים במקפיא הדירה, מוטמן היטב בחפיסת סיגריות, את הסם מסוג קוקאין בו החזיק, כאמור, הנאשם. כאן אוסיף ואציין, להמחשת הכמויות הגדולות של הסמים הקשים בה החזיקו הנאשמים, כי סעיף 31(3) לפקודת הסמים המסוכנים קובע כי מי שהחזיק בכמות של סם העולה על זו, הנזכרת בתוספת השנייה לפקודה הנ"ל, חזקה שהחזיק בסם שלא לצריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור, כאשר מהתוספת השנייה עולה כי עסקינן בכמות של 0.3 גרם, הן לגבי סם ההרואין והן לגבי סם הקוקאין. הנאשם החזיק, לפיכך, בסם קשה מסוג קוקאין במשקל העולה עשרות מונים מעבר למשקל של 0.3 גרם (פי 70 לערך), דבר המלמד גם כי מסמים אלו ניתן להפיק מנות רבות של סם הרסני זה. הנאשמת החזיקה, כאמור, בסם קשה מסוג הרואין במשקל הכפול ממשקל סם הקוקאין בו החזיק הנאשם, דבר המדבר בעד עצמו באשר לפוטנציאל הנזק הטמון בכך, מה גם שהנאשמת גם החזיקה בסם מסוכן מסוג חשיש בכמות לא מבוטלת של כ-55 גרם.

30. בחינת הפסיקה בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לרבות הפסיקה שהוגשה ע"י כל אחד מהצדדים, מלמדת כי קיים מנעד רחב בענישה בגין עבירה זו, זאת בין היתר, ובעיקר, נוכח סוגי סם שונים וכמויות סם שונות. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה, תצוין הפסיקה הבאה:

· ע"פ 2279/15 ואדים בורחוב נ' מדינת ישראל (30.1.16) - המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בנצרת, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית (האישום הראשון) והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים לצריכה עצמית (האישום השני). בחצרו של המערער ובביתו נתפסו, במסגרת של חיפוש, סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-50 גרם וכן 293 טבליות MDMA, 17.60 גרם חשיש, ומשקל אלקטרוני. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות מושא האישום השני נע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בסיכומו של דבר ובהתייחס בעברו הפלילי המכביד של המערער הנ"ל, נגזר עונשו בגין שני האישומים ל-28 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש המערער תוך שהתייחס לחומרת העבירות בהן הורשע המערער ולצורך בהטלת ענישה מרתיעה וקבע כי העונש שהשית בית המשפט המחוזי, כאמור, הוא ראוי ומאוזן.

· ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל (17.5.15) - נדחה ערעור על גזר דינו של המאשם הראשון בבאר-שבע, במסגרתו נגזרו על המערער 36 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו, על סוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית. המערער הנ"ל החזיק בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.74 גרם וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 112 גרם. בית המשפט העליון ציין, כי רמת הענישה הנקבעת בפסיקה, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 - 5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער שבעברו הרשעות קודמות בעבירות שונות, לרבות עבירות סמים, אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו.

· ע"פ 7507/12 תרא טאעון נ' מדינת ישראל (16.10.2013) - נדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה אשר גזר על המערער 48 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה במצטבר של עונש

מאסר מותנה בן 7 חודשים שהיה תלוי ועומד נגד המערער. על פי כתב האישום, נראה המערער על ידי סיירי בטחון, כשהוא מתכופף בסמוך לרכב חונה. הסיירים התקדמו לעבר המערער, אשר נראה מחזיק בידו שתי כפפות לבנות שאז פתח המערער בריצה, נתקל בשרשרת ברזל, נפל וכך גם נפלו הכפפות מידי. בכפפה אחת נמצא סם מסוג הרואין במשקל כולל של 47 גרם ובכפפה השנייה נמצא סם מסוג הרואין במשקל של 46 גרם. צוין כי בעברו של המערער עבירות אלימות וסמים, חרף גילו הצעיר, ולפיכך יש להרתיעו בענישה משמעותית.

ע"פ 7368/06, מדינת ישראל נ' אבו רקייק מוס (27.12.2008) - קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב - 12 חודשי מאסר בפועל, על החזקת 38.15 גרם הרואין וקבע, כי העונש הראוי לעבירה הנ"ל הוא מספר שנות מאסר. עם זאת, כיוון שדובר בנאשם צעיר, בעל עבר נקי, ובהתחשב בכך שערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את חומרת העונש, הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4381/05, פאיז אבו זקיקה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.07.06) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בהחזקת כ- 100 גרם הרואין ונדון ל 4 שנות מאסר בפועל, זאת על אף עברו הנקי והמלצת שירות המבחן להשית להטיל עונש מאסר לתקופה קצרה. בית המשפט העליון קבע כי על אף גילו הצעיר של המערער ועברו הנקי, אין מקום להתערב בגזר-דינו של בית-המשפט המחוזי שכן העונש שנגזר על המערער הולם את מעשיו ומאזן היטב בין שיקולי הענישה השונים.

ע"פ 810/11, רועי שודגוקר בורגרקר נ' מדינת ישראל (30.5.2011) - נדחה ערעורו של המערער שנדון, לאחר שהורשע מכוח הודאתו, ל-36 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. מדובר במי שהחזיק סם מסוכן, מסוג הרואין, שלא לצריכה עצמית, במשקל של כ- 59 גרם. באותו מקרה קבע בית המשפט העליון כי העונש שנגזר על המערער, אשר לא היה בעל עבר מכביד, נמצא במסגרת רף הענישה הנהוג בגין מעשים דומים, ועל כן אין מקום להתערב בו.

ע"פ 5374/12 שלמה אברג'יל נגד מדינת ישראל (09.01.13) - המערער הנ"ל שבעברו הרשעות קודמות, אם כי לא בעבירות סמים, הורשע בבית המשפט המחוזי בחיפה, מכוח הודאתו, בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של כ- 43 גרם שלא לצריכה עצמית ונדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שקבע כי העונש שהושת על המערער, אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

31. לאחר שסקרתי, כאמור, את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לגבי כל אחד מהנאשמים, כמו גם את מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת, נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם נע, לדידי, מתחם העונש ההולם בין 15 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

32. במסגרת בחינת הנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, אציין ראשית, לקולה, את הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום, לאחר ששמעה חלק מפרשת התביעה. ברם, יש ליתן את הדעת, לטובת הנאשמים, לכך האישום המתוקן לאחר שכבר נשמעה חלק מפרשת התביעה. ברם, יש ליתן את הדעת, לטובת הנאשמים, לכך שהודאתם חסכה את העדת יתר העדים הנוספים, כמו גם את זמנו היקר של בית המשפט. עוד אציין לטובת הנאשמת, את עובדת היותה צעירה בת 26, אזרחית זרה, אשר אין לחובתה הרשעות קודמות בארץ, וכפי שעולה מהמסמך שהגיש הסנגור (נ/ע/1), גם עברה הפלילי בארץ מוצאה- רוסיה, נקי. הנאשמת הביעה בדיון בפניי חרטה כנה, תוך שהבטיחה לא לשוב ולבצע עבירות. כאן אוסיף כי לנאשמת בת קטנה בת 6, המתגוררת ברוסיה ומתגעגעת בכל מאודה לאמה. לחובת הנאשם, אציין כי גיליון המרשם הפלילי שלו כולל בחובו 4 הרשעות קודמות, בעבירות רבות של רכוש, אלימות, מין, סמים והפרת הוראה חוקית. בנקודה זו יודגש כי הנאשם ריצה בעבר עונש ממושך של 9 שנות מאסר בפועל, וכן מאסרים בפועל לתקופות קצרות יותר. דא עקא, שלא היה בכך כדי להרתיע את הנאשם מלבצע את העבירה שבפנינו. עם זאת, מנגד, אתן את הדעת, לטובת הנאשם, לנסיבות חייו הקשות, אשר תוארו בהרחבה בטיעוני בא כוחו לעונש, שהובאו לעיל. בנוסף, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את התנהלותו החיובית בין כותלי בית הסוהר, כי שעולה ממכתבו של קצין האסירים (נ/ע/3).

33. לאחר ששקלתי את מכלול הטעמים שאינם קשורים בביצוע העבירות ונתתי דעתי לעניין זה לטיעוני באי כוח הצדדים לעונש, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית על הנאשמת עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע, כאמור, בעניינה - עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, זאת בצד עונש של מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע ופסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה. על הנאשם יושת עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, בצד רכיבי הענישה הנלווים הנ"ל. יובהר בנקודה זו, כי נוכח עברו הפלילי הנ"ל של הנאשם, החלטתי שלא להעמיד את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בעניינו. אולם, בד בבד, ובהינתן הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ונסיבותיו האישיות, לא נקבע עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם. אוסיף ואציין כי החלטתי שלא להשית על הנאשמים קנסות כספיים, זאת בהינתן מצבם הכלכלי הקשה, ובהתחשב בכך שעל כל אחד מהנאשמים הושת, כאמור, עונש של מאסר בפועל לתקופה משמעותית. אינני מתעלמת מכך שהנאשמים ביצעו עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. ברם, מנגד יצוין, כי אין המדובר בעבירה של סחר בסם מסוכן, אשר הניבה בפועל רווח כספי לכל אחד מהנאשמים.

34. בסיכומי של דבר, אני דנה כל אחד מהנאשמים, כדלקמן:

נאשמת 1

- למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי ימי מעצרה (מיום 05/01/2017 עד ליום 10/01/2017 ומיום 15/08/2017 עד כה).
- למאסר על תנאי לתקופה של 15 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל תעבור הנאשמת עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל תעבור הנאשמת עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
- אני מורה על פסילת הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים, זאת מכוח

סעיף 37 א (א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

נאשם 2

- למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו (מיום 08/01/2017), ובכפוף לכך שבמסגרת תקופת המעצר שיש לנכות, כאמור לעיל, לא תחושב התקופה בה היה נתון הנאשם במאסר על פי גזר הדין שניתן נגדו ביום 27/06/2017 ב- ת"פ 47316-03-17 בבית משפט השלום בחיפה (ראו: ט/2). יובהר בנקודה זו, כי על הנאשם הוטל, על פי גזר הדין הנ"ל, מאסר בפועל למשך 3 חודשים ו-10 ימים, שרוצה ע"י הנאשם במהלך התקופה בה היה עצור בגין תיק זה, ואין לנכותו מתקופת המאסר בפועל שהושתה על הנאשם בתיק זה.
- למאסר על תנאי לתקופה של 15 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
- אני מורה על פסילת הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים, זאת מכוח סעיף 37 א (א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ח, 06 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשמים ובאי כוחם.

רונית בש, שופטת